

Kultur

Talenter trænedede tæt på tilhørere

■ Onsdag var koncertfri i Carl Nielsen-konkurrencen, og tiden blev brugt på at øve finalerne, og jurymedlemmer brugte dagen på at lære fra sig

- Hold dansen, hold tonerne og sørg for at øve det med rytmen! Løft violinen op ved det teknisk svære stykke. Du gør det sværere for dig selv ved at lave den unaturlige bevægelse, du gør.

Responserne er kontant, men leveret pædagogisk og med charme. Jury medlem og violinist, Noah Bendix-Balgley giver konstruktiv kritik på

det stykke, som 26-årige Kehan Zhang lige har spillet for ham.

Normalt ville en sådan udveksling foregå i undervisningslokalets trygge rammer, men i dag er der publikum på. De lytter betaget efter, om Kehan Zhang forbedrer sit spil undervejs.

Carl Nielsen International Violinkonkurrencen holdt pause fra koncerterne onsdag, og i stedet holdt fire jurymedlemmer masterclass, hvor de havde indvilget i at lære fra sig.

Nerver op til undervisningen

Kehan Zhang står neden for scenen og pakker sin violin ned. Han studerer til daglig på konservatoriet i København og har udforsket violinen, siden han var fem år.

Han var alligevel blevet ramt af nerver inden dagens undervisning for åben sal.

- Jeg var virkelig nervøs først, så jeg kom til at spille for hurtigt. Da han begyndte

■ Kehan Zhang var først til at modtage undervisning i dagens masterclass, hvor han fremførte Ysayés solosonate nr. 6. Noah Bendix-Balgley pointerede, at den unge violinist skulle give sig bedre tid og ikke skynde sig igennem stykket. Foto: Søren Ladefoged

at tale til mig, slappede jeg mere af. Jeg lærte virkelig noget - især at gøre det langsommere og mere musiksk, fortæller han.

Normalt sidder Noah Bendix-Balgley ved jurybordet, men efter tirsdagens semifinaler var der sat en dag af, hvor de tre finalister kunne øve op til torsdag og fredags finalekoncerter. Her skal de spille en selvvalgt koncert af enten Beethoven, Brahms eller Tchaikovsky torsdag og Carl Nielsens violinkoncert fredag, inden juryen udpeger en vinder.

De tre finalister er amerikanske Luke Hsu, bulgarske Liya Petrova og sydkoreanske Ji Yoon Lee.

Ikke så fjernt fra normalen

Koncertfraværet gav plads til undervisning for konservatoriestuderende fordelt på fire jurymedlemmer enten i Odense Koncerthus eller på Syddansk Musikkonservatorium i Islandsgade.

Ifølge Vera Panitch, der efterfulgte Kehan Zhang på scenen, er den offentlige undervisning ikke helt fremmed for hende.

- Det er selvfølgelig en smule anderledes, men også lidt som en koncert, så det er ikke så fjernt fra det, man kender, siger hun.

Hun studerer også på konservatoriet og har spillet violin i 17 år.

Amalie Elmark runder første omgang af dagens masterclass i koncerthuset af med Beethoven. Hun forlod konkurrencen efter første runde, men er blevet hængende i Odense og øjner chancen for at få feedback til dagens masterclass. Noah Bendix-Balgley beder hende være

opmærksom på, hvordan hun vibrerer strengene.

- Vibrato er som makeup, men kan vi ikke se ansigtet, er det for meget. Det forvrænger tonen, siger han.

Næste ivrige elev er allerede på vej på scenen, men må vente et øjeblik, for nu kommer næste underviser, jury medlem og violinist Werner Hink, og tager over.

Af Søren Brunsgaard Ladefoged
sola@fyens.dk

Krigens grusomme billeder

■ Den Fynske Operas opsætning af "Lysistrate" er dystert totalteater

OPERA
Den Fynske Opera: "Lysistrate"
★★★★☆

Glem det meste af en eventuel viden om Aristofanes' spøjse 2400 år gamle komedie, eller var det snarere en slags revy? Den har været under flittig behandling i teaterverdenen op gennem tiderne, men denne version, af komponisten Steingrímur Rohloff og digteren Peter Laugesen,

adskiller sig helt fra inspirationskilden.

En opera er det heller ikke, snarere en lille snes enkeltstående musikalske scener, som endda i librettoen har overskrifter.

De beskriver et gruppevækkende univers af krigs- og generel liderlighed, men også dybe længsler efter en befriende normalitet, ja, sågar en inderlig stræben efter glemslens forløsning.

Lysistrate er beskueren, der græmmes over alt dette og ønsker at standse vanviddet, men hendes projekt er dømt til at mislykkes - krig er uundgåelig som idé, som middel. Dystopisk? Ja, endda til alle

tider: 1½ time før forestillingens start fik jeg *breaking news* på min mobiltelefon, om at Danmark sender soldater og kampfly i krig.

Instruktør og scenograf har flot omsat denne krigens universalitet til dramaets visuelle udtryk. De arbejder i en bevidst hæsleg nontids-scenografi, med stilladser, man kan kravle og være liderlig på, med svejseudstyr, man kan lave våben med, med luderbar, man kan blive fuld i, osv. Floden Lethe flyder gennem rummet, det er glemslens flod, men samtidig en biflod til Styx, der hører Dødsriget til, så dens værdi er vel begrænset.

På store videoskærme projiceres forvrængede og fragmenterede filmklip og dokumentarfotos om krig og grusomheder, fra "Gunga Din" til George Bush Jr. De virker undervejs temmelig irriterende - vi har forstået budskabet.

Meget at følge med i

Peter Laugesens libretto er et sønderskudt sprog, hvilket naturligvis er hensigten. Så derfor fint, ja, faktisk nødvendigt med overteksterne, men det er meget at skulle følge både dramaet på scenen, læse tekster og opfatte videoklippenes her og nu-relevans.

Men heldigvis er sangen og

musikken værd at sætte i fokus, og der er meget at glæde sig over. Imponerende vokale præstationer fra alle seks sangere og ypperligt spil af Esbjerg Ensemble under kyndig direktion, og udnyttelsen af orkestermusikerne som delvist agerende på scenen fungerer.

Rohloffs musik er kontrastfuld, fra underskønne pasager i både ensemblet og i Lysistrates gribende duetter med sig selv - et lyd- og billedteknisk særdeles vellykket trick. Det intense drama accentueres af musikkens tæthed, både i langsom, minimalistisk ro og i gruppevækkende, forvrængede klangbilleder.

Om operaen

Den Fynske Opera, Odense, tirsdag. Medvirkende: Tuva Semmingsen, Olga Heikkilä, Stina Schmidt, Mathias Hedegaard, Morten Staugaard, Jesper Brun-Jensen. Esbjerg Ensemble, dir. Henrik Vagn Christensen. Instruktion: Bent Nørgaard, scenografi/videodesign: Lene Juhl, koreografi: Rebekka Lund. Opføres for sidste gang i aften kl. 19.30

Af Mikael Krarup
kultur@fyens.dk